

ОХРИДСКИ ПРОЛОГ

II ДЕО

2. Преподобни Петар Никитин је у време свога првог посланства у време патријарха Никонфора, његовија преубежђен је да се врати у Румунију и да се ожени. Често појављује у Ариструју као Никон-самоцрт, али и као патријарх и као патријарх Светог Оца. Једног дана је у Ариструју дошао патријарх Јоаким и узимајући га за руку, је рекао: „Ви сада ћете бити патријарх“.

3. Следећи године је у Румунији умро патријарх Јоаким и је уместо њега изабран патријарх Јован. Патријарх Јован је умро у 1666. години и је уместо њега изабран патријарх Јоаким II.

4. Следећи године је умро патријарх Јоаким II и је уместо њега изабран патријарх Јован II. Патријарх Јован II је умро у 1676. години и је уместо њега изабран патријарх Јоаким III.

Издање сабраних дела
владике Николаја Велимировића
са благословом

старешина храма Светог Духа у Руми
протонамесник Благоје Каџић

0. / Благоје Каџић

САДРЖАЈ

ЈУЛ	5
АВГУСТ	89
СЕПТЕМБАР	171
ОКТОБАР	253
НОВЕМБАР	337
ДЕЦЕМБАР	415

1. ЈУЛ

1. Свети мученици Козма и Дамјан. Безмездни лекари и чудотворци. Ова двојица светитеља беху рођена браћа, родом из Рима, као деца крштени и у хришћанском духу васпитани. Имајаху велику благодат од Бога да лече људе и животиње од сваке болести и муке, и то обично полагањем руку. За свој труд нису тражили никакве награде, само су захтевали од болесника да верују у Христа Господа. Наследивши велико имање, они су га милостиво раздавали бедним и невољним. У то време, цароваше у Риму цар Карин. Пред њега доведу гонитељи хришћанства ову свету браћу, оковану у ланце. После дугог испитивања, цар им нареди да се одрекну Христа и принесу жртве идолима. Но Козма и Дамјан не само да не послушаше цара, него га још саветоваху, да он одступи од мртвих идола и призна јединога, истинитог Бога: „Наш Бог није створен, но Он је Створитељ свега, а твоји су богови измишљотине људске и дело руку уметника. И кад ће било уметника да вам направе богове, ви се не ће имали коме клањати.“ После чуда учињенога над самим царем – јер га чудесно исцелише од тешког недуга – цар и сам изјави своју веру у Христа и отпусти браћу свету с миром. И они продужише славити Христа Бога и исцељивати болне, и беху сами од народа прослављани на све стране. Позавиди им на слави неки лекар, негдашњи учитељ њихов, и под изговором да беру лековите траве, изведе их у планину и поби камењем. Чесно пострадаše за веру Христову 284. год. Њихов спомен поста трајао у цркви на земљи, а њихове душе преселише се у царство Господа, да вечно живе у слави и радости.

2. Преподобни Петар Патриције. Овај светитељ беше цариградски племић и војвода у време цара Никифора. У једном рату с Бугарима цар Никифор би убијен, а Петар, са 50 војвода и кнежева грчких, заробљен и бачен у тамницу. Из тамнице би чудесно ослобођен св. Јованом Богословом. Тада он презре сву светску славу, остави жену и сина, и удаљи се на гору Олимп, где се као монах и ученик св. Јоаникија Великог подвизавао 34 год. По смрти жене и сина настани се у Цариграду, где у посту и молитви проведе још 8 година и упокоји се у Господу, 865. године, у 77. години свога живота.

3. Свети мученик Потит. Тринаестогодишњи дечак, родом из Сардиније. Претрпевши многе муке за Христа, од свога оца и од државних гонитеља хришћанства, Потит би посечен мачем у време цара Антонина (138–161), исцеливши пре тога и крстивши кћер цареву, Агнију.

*Младоја Потијића родијељ здјића:
– Кај је твоја вера тајко истинића,
Да ли би ти за њу и свој живот дао?
Одјовара Потијић: Сијас је обећао*

Свакој Своја верној силом ојасаји,
Да би за Њеј мојој лако јосирадаји:
Те се надам и ја, и верујем мнојој,
Да би за свој Христа јосирадаји мојој.
Тај мој Гој је, оче, велики и славан,
Чудесан и моћан, жив и живодаван.
Он Давиду младом јоможе у рату
Те одруби главу сирашном Голијашу;
Он ће са мном бити на сирадалном јутију
Те ћу моћи јоднеш ѿмртви и љуту. –
Кад што Гилас отац зачуо од сина,
Као да се наји божанскоја вина,
Па узвикну ђромко: ђде су моја леђа!
Гле, исашину дознах од једној дешеша!
Па кришење јрими, у верне с' уверсии,
А мученик Потији – и крвљу се креши.

† РАСУЂИВАЊЕ

Везу између овога и онога света хришћани показују молитвом и милостијом за умрле. Црква у овом и црква у оном свету једна је црква, једно тело, једно биће, као што корен дрвета испод земље чини један организам са стаблом и гранама дрвета над земљом. Отуда је јасно како ми, сачињавајући цркву на земљи, можемо добити помоћ од светитеља и праведника из Небеске Цркве, као и то, како умрли грешници у оном свету могу добити помоћ од нас на земљи. Св. Атанасије вели: „Као што бива са вином затвореним у бурету, које, кад цвета виноград у пољу, осећа то, те и само (вино) цвета заједно с њим, тако је и душама грешника: оне добијају неко олакшање од бескрвне жртве, принесене за њих и од милостије, учињене за њихов покој. Св. Јефрем Сирин наводи исти тај пример с вином и виноградом, па закључује: „И тако, кад и међу растињем постоји таква међусобна саосетљивост, то није ли за умрле још више осетна молитва и жртва?“

† СОЗЕРЦАЊЕ

Да созерцијам чудесно претварање воде у вино (Јов. 2) и то:

1. како Господ у Кани на свадби претвори воду у вино,
2. како и моја душа, ако се венча са Господом Живим, претвара своју земаљску воденост у божанско пиће.

† БЕСЕДА о томе како треба да се радујемо Христу

Којему (Христу) радујиће се, јако је саг
мало, ђеје је јошребно жалосни у различни-
јем најаснијима (I Пејр. 1,6)

Тако говори апостол Петар свети, чији је живот био испуњен многим напастима и честим жалостима. Тако говори човек, који је